

Verdi in 1984-jasje

OPERA ★★☆☆

Un ballo in maschera

Gezien op 12/05 in De Munt, Brussel

Verdi zonder theatrale fantasie. © rr

De timing was perfect. Op de dag dat Russische oppositiefiguren een rapport voorstelden over Poetins oorlogsplannen, ging in De Munt een 'totalitaire' *Un ballo in maschera* in première.

Wat regisseur Àlex Ollé van de Catalaanse compagnie La Fura dels Baus ertoe dreef om dit werk van Verdi in een politiek jasje te hijsen, is snel uitgelegd. De opera vertelt over de aanslag in 1792 op de Zweedse koning tijdens een gemaskerd bal. Maar een koningsmoord op de planken, dat kon volgens de censor niet. En zo werd de koning gedegradeerd tot graaf en de handeling verlegd naar het verre Amerika.

Ollé verplaatst het verhaal naar een nabije toekomst, in de stijl van 1984. Machthebbers, intriganten en indignado's: iedereen in deze schijnwereld draagt een masker. De grondtoon is die van een toekomst waar het tonen van je gezicht al een teken van verzet is.

Helaas plugt La Fura dels Baus blindelings in op het stereotiepe futurisme

dat we kennen uit talloze sciencefictionfilms. Dus is het imposante decor opgetrokken uit zwaar beton waardoor geen streepje daglicht dringt. En natuurlijk wordt elke beweging in de gaten gehouden door bewakingscamera's. De clichés stapelen zo hoog op dat je er nerveus van wordt.

Waar in de fascistoïde dictatuur zou moeten bestaan, wordt nooit helder. *Un ballo in maschera* is nu eenmaal geen politieke opera. Het is de tragedie van een man die verliefd wordt op de vrouw van zijn beste vriend. Dirigent Carlo Rizzi fascineert met meeslepende tempo's en pakt de details stevig aan. In de cast charmeren vooral de nevenrollen. Toch werden ze door de regie volledig in de steek gelaten. Het gevolg? Slappe karakters en melig toneelspel.

De eenzijdige focus op een politieke lezing, gekoppeld aan een stuitend gebrek aan theatrale fantasie doet deze productie de das om.

TOM JANSSENS